

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Jaroslava Hubáčka a JUDr. Karla Šimky v právní věci navrhovatelky: **D. H.**, zastoupena P. V., proti odpůrci: **město Ivančice**, se sídlem Palackého náměstí 196/6, Ivančice, o návrhu na zrušení opatření obecné povahy – územního plánu Ivančic,

t a k t o :

- I. Územní plán města Ivančice schválený a vydaný zastupitelstvem města Ivančice dne 19. 5. 2008 **se zrušuje** dnem právní moci tohoto rozsudku.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Podaným návrhem se navrhovatelka domáhala zrušení opatření obecné povahy – územního plánu Ivančic schváleného na 3. veřejném zasedání zastupitelstva města Ivančice konaném dne 19. 5. 2008 (dále jen „územní plán“). V návrhu uvedla, že je spoluvlastnicí pozemku parcela zjednodušené evidence p. č. 1597, k. ú. Letkovice, obec Ivančice a podle schváleného územního plánu je řešen obchvat města tak, že má vést přes tento pozemek. Svůj návrh odůvodnila navrhovatelka tím, že územní plán nebyl vydán zákonem stanoveným způsobem. Varianta vedení obchvatu uvedená v územním plánu nebyla projednána ani v rámci konceptu, ani na základě pokynů pro zpracování návrhu územního plánu, a je s nimi v rozporu. Tímto odpůrce obchází ustanovení zákona č. 183/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“), neboť změnou umístění obchvatu Ivančic oproti konceptu územního plánu znemožnil navrhovatelce podání námítky již podle § 48 odst. 2 citovaného zákona. Návrh územního plánu tak, jak byl předložen k veřejnému projednání, nebyl zpracován v souladu s ust. § 49 stavebního zákona, když podle názoru navrhovatelky z dostupných materiálů vyplývá, že pokyny pro zpracování

územního plánu nebyly schváleny zastupitelstvem města Ivančice (dále jen „zastupitelstvo“). Nemělo proto dojít ke zpracování návrhu územního plánu, když podle § 50 odst. 1 stavebního zákona jsou schválené pokyny nezbytným základem pro zpracování návrhu územního plánu. Z důvodu, že je spoluvlastnicí pozemku dotčeného návrhem územního plánu, podala navrhovatelka námitky podle § 25 stavebního zákona, ale dosud o nich nebylo rozhodnuto. Navrhovatelka tvrdí, že návrh rozhodnutí o podaných námitkách a vyhodnocení připomínek nebyl vůbec přednesen, a stejně tak nedošlo ve smyslu § 172 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) k rozhodování o těchto námitkách, neboť ze zápisu z 3. veřejného zasedání zastupitelstva vyplývá, že se vůbec nehlasovalo, a tudíž nerozhodlo, o jejích námitkách. Došlo i k porušení § 173 správního řádu, neboť územní plán nesplňuje zákonem předepsané náležitosti, a to odůvodnění rozhodnutí o námitkách. Navíc z veřejné vyhlášky města Ivančice ze dne 27. 5. 2008, kterou bylo oznamováno vydání územního plánu, vyplývá, že je možné do dokumentace nahlédnout na městském úřadě nebo na internetových stránkách města Ivančice. I přes tuto informaci však internetové stránky www.ivancice.cz neumožňují nahlédnout do územního plánu a jeho odůvodnění. Ještě dne 29. 5. 2008, kdy se na městský úřad osobně dostavil P. V., nebylo možné nahlédnout do odůvodnění územního plánu. Dále navrhovatelka uvedla, že pokud měl vůbec Krajský úřad Jihomoravského kraje (dále jen „krajský úřad“) možnost k územnímu plánu sdělit své stanovisko, toto nemohlo vycházet z návrhu územního plánu, když teprve v blíže nespecifikovaný den měsíce února 2008, avšak podle údajů pracovníků města Ivančic až dne 5. 3. 2008, poskytl pořizovatel pokyny pro úpravu návrhu územního plánu. V případě, že si zapracování pokynů vyžádalo určitý čas a již dne 14. 3. 2008 je vydána vyhláška, která byla vyvěšena na úřední desce, a již od tohoto dne měla být dána možnost do návrhu územního plánu nahlédnout, nejví se pravděpodobně, že návrh územního plánu ve znění předloženém k nahlédnutí byl předložen krajskému úřadu a že tento do 29. 4. 2008 sdělil své stanovisko pořizovateli. Tímto způsobem podle názoru stěžovatelky došlo k porušení § 51 a 52 stavebního zákona. Vzhledem k tomu, že územní plán nebyl vydán zákonným způsobem, navrhla, aby Nejvyšší správní soud toto opatření obecné povahy zrušil.

Odpůrce ve vyjádření k návrhu úvodem stručně popsal průběh pořizování územně plánovací dokumentace a k námitkám navrhovatelky uvedl, že rozhodně nebyla zkrácena na svých právech. Ke konceptu řešení žádnou námitku neuplatnila a návrh řešení byl se všemi řádně projednán, tedy i s ní. Navrhovatelka uplatnila námitku až k návrhu územního plánu a tato námitka byla zastupitelstvem zamítnuta a toto zamítnutí bylo odůvodněno. Opatření obecné povahy (územní plán Ivančic) je zveřejněno na internetových stránkách města a je k nahlédnutí na Městském úřadu Ivančice. Jelikož stavební zákon již neukládá povinnost zpracování konceptu (pouze při variantních řešeních), lze v návrhu s řešením dále pracovat. To, že se zastupitelstvo plně ztotožnilo s předloženým řešením územního plánu, potvrdilo jeho schválením a vydáním. Návrh pokynů pro zpracování návrhu se zpracovává na základě projednání konceptu územního plánu podle stavebního zákona, což není případ tohoto územního plánu, jehož koncept byl projednán podle zákona č. 50/1976 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „starý stavební řád“). Návrh územního plánu byl posouzen krajským úřadem, který vydal vyjádření k návrhu dne 18. 12. 2007. Odpůrce je toho názoru, že územní plán byl pořízen

transparentně, plně v souladu s platnými zákony, a proto navrhl zamítnutí návrhu na zrušení opatření obecné povahy - územního plánu Ivančic v celém rozsahu.

Navrhovatelka se v replice k vyjádření odpůrce ohradila proti názoru odpůrce, že pokud se nevyjádřila a neuplatnila žádnou námitku ani připomínku k několika variantám dopravního řešení v konceptu územního plánu, lze z toho dovodit, že s tímto řešením souhlasí. Nevyužití práva podat námitku ve smyslu § 21 starého stavebního zákona nemůže zakládat zánik oprávnění podání námítky proti návrhu územního plánu podle § 52 stavebního zákona. Kromě toho poukázala na to, že jak sám odpůrce uvedl ve vyjádření, obsahoval koncept několik variant dopravního řešení, přičemž z materiálů města Ivančice, které byly prezentovány ještě před schválením stanoviska ke konceptu, vyplývá, že odpůrce doporučoval a preferoval právě variantu 3B (modrá varianta), což vyplývá z dokumentu „Žádost o řešení dopravní situace v Ivančicích“ či „Ivančice - rozvojová lokalita na jihozápadě od metropole jižní Moravy - Brna.“ O záměrech města Ivančice a vybrané varianty byla navrhovatelka dostatečně informovaná, neboť její zet' P. V. byl v té době členem komise územního plánování investic a dopravy, která připravovala podklady pro odpůrce. Ostatně i v souborném stanovisku ke konceptu územního plánu, které zastupitelstvo schválilo dne 5. 10. 2006 poté, co rozhodlo o námitkách a vyhodnocení připomínek, byla navrhována, a nakonec vybrána, varianta 3B (modrá varianta). Za daného stavu tudíž navrhovatelka neměla žádnou potřebu věc řešit a jakkoliv se domáhat svých práv, když předmětná varianta se jí, jako spoluvlastníka pozemku p. č. 1597, nedotýkala. Kromě toho i Ministerstvo životního prostředí, odbor ochrany krajiny v přípisu ze dne 12. 10. 2007 konstatovalo, že varianta uváděná v návrhu územního plánu je novým řešením a že neuděluje souhlas k tomuto návrhu. Odpůrce ve vyjádření také uvedl, že návrh územního plánu byl předán městu dne 29. 7. 2007 a byl projednán ve smyslu § 50 stavebního zákona včetně posouzení krajským úřadem podle § 51 citovaného zákona. S tímto však navrhovatelka nesouhlasí, neboť návrh územního plánu byl zřejmě skutečně předán dne 29. 7. 2007, avšak pokud krajský úřad ve smyslu § 51 stavebního zákona měl podat vyjádření k návrhu územního plánu dne 18. 12. 2007, jak sděluje odpůrce, pak se toto vyjádření netýkalo návrhu územního plánu předkládaného k veřejnému projednání ve smyslu § 52 stavebního zákona, neboť teprve v únoru 2008 Ing. J. C., vedoucí odboru regionálního rozvoje vydává pokyny pořizovatele projektantovi pro úpravu návrhu územního plánu vyplývající ze společného jednání o návrhu územního plánu. Ostatně jak vyplývá ze sdělení odpůrce ze dne 9. 7. 2008, úprava dopravního řešení v Letkovicích, která měla být již součástí jak návrhu územního plánu, tak i územního plánu samotného, nebyla k dispozici k nahlédnutí z důvodu, že se nachází u projektanta a bude možno do ní nahlédnout až 25. 7. 2008. To vše za situace, kdy územní plán byl odpůrcem schválen dne 19. 5. 2008. Pokud odpůrce výslovně uvedl, že rozhodnutí o námitkách bylo součástí návrhu opatření obecné povahy, poukazuje navrhovatelka na to, že opatření obecné povahy je ve smyslu § 171 správního řádu takové opatření, které je svým charakterem jiné než právní předpis či rozhodnutí. Má proto zato, že pokud zastupitelstvo hlasovalo pouze o schválení a vydání územního plánu, byl porušen zákon, neboť zastupitelstvo vůbec nehlasovalo o námitkách, když sice ust. § 172 odst. 5 správního řádu připouští, aby odůvodnění bylo uvedeno jako součást odůvodnění opatření obecné povahy, avšak zákon vždy hovoří o rozhodnutí, které musí být učiněno, a vzhledem k tomu, že opatření obecné povahy je jiným opatřením než rozhodnutím, nelze v rámci jednoho hlasování hlasovat jak o rozhodnutí o námitkách, tak o schválení opatření obecné povahy. Navrhovatelka proto

tvrdí, že zastupitelstvo vůbec nehlasovalo, a tudíž nerozhodlo o jejích námitkách ve smyslu uloženém zákonnou úpravou. Pokud tedy, jak vyplývá ze zápisu z 3. veřejného zasedání zastupitelstva konaného dne 19. 5. 2008, se hlasovalo pouze o návrhu usnesení ve znění: „Zastupitelstvo města schvaluje a vydává územní plán Ivančic a ukládá ORR a Radě města Ivančic v termínu do 31. 12. 2008 připravit k projednání návrh zadání změny územního plánu - dopravního řešení“, nemohlo být současně hlasováno o jejích námitkách, neboť nikdo z přítomných nebyl informován o povaze námitek, ani o tom, jak o nich zastupitelstvo rozhodlo. Závěrem navrhovatelka podotkla, že z vyjádření odpůrce vyplývá, že návrh územního plánu měl být projednán i se sousedními obcemi, avšak k tomu podle dostupných materiálů nedošlo vůbec (viz zápis z jednání zastupitelstva Oslavan) či v rozporu se zákonem, když teprve v únoru 2008, došlo ke změně trasy obchvatu v Letkovicích tak, že tento zasáhl i do katastru obce Oslavany.

Odpůrce ve vyjádření k replice navrhovatelky poukázal na to, že ve vyjádření k návrhu konstatoval, že navrhovatelka nepodala k projednávání konceptu žádnou námitku ani připomínku, i když jako základní řešení konceptu byla komunikace přes její pozemek obdobně, jako je řešeno v návrhu územního plánu. Navrhovatelka nemohla předvídat, jak rozhodne zastupitelstvo o uplatněných námitkách, a proto odpůrce dovozuje, že jí toto základní řešení komunikace přes její pozemek nevadilo. V žádném případě z tohoto nevyplývá, že by navrhovatelka nemohla uplatnit námitku proti návrhu územního plánu. Podle § 54 odst. 1 stavebního zákona „pořizovatel předkládá zastupitelstvu příslušné obce návrh na vydání územního plánu s jeho odůvodněním“. Pořizovatel předal zastupitelstvu návrh opatření obecné povahy a součástí tohoto návrhu bylo rozhodnutí o námitkách. Zastupitelstvo na základě hlasování schválilo tento dokument jako celek včetně rozhodnutí o námitkách. Tento postup je v pravomoci zastupitelstva. Podklady pro jednání zastupitelstva se předkládají jednotlivým zastupitelům minimálně 10 dnů před konáním zasedání, tzn. že všichni zastupitelé byli dostatečně a s předstihem informováni o jednotlivých námitkách a návrhu rozhodnutí o nich. Návrh územního plánu byl řádně projednán se sousedními obcemi ve společném jednání. Úprava trasy obchvatu, vyplývající ze společného jednání, byla pouze drobná (v Letkovicích) a v žádném případě se nedotýkala sousedních obcí. Zásah obchvatu do katastru obce Oslavany byl obsažen v návrhu od samého počátku a město Oslavany proti tomuto zásahu nemělo žádné připomínky a záměr obchvatu podporovalo.

Z předložené územně plánovací dokumentace Nejvyšší správní soud zjistil, že koncept územního plánu obsahoval několik variant dopravního řešení obchvatu města Ivančice. K dopravnímu řešení byly v rámci projednání konceptu uplatněny námitky především majitelů pozemků a staveb v Horních Pancířích a Letkovicích, které byly dotčeny základní variantou obchvatu. Na základě výsledku projednání konceptu řešení zpracoval pořizovatel souborné stanovisko s pokyny pro zpracování návrhu územního plánu, kde byla zvolena vzdálenější varianta obchvatu označená jako 3B s tím, že jeho severní část až po sjezd na Brněnku (komunikace II/39411) bude jako návrhová (1. etapa) a jihozápadní část od tohoto sjezdu bude pouze ve výhledu (jako územní rezerva – 2. etapa). Toto souborné stanovisko bylo poté podle ust. § 21 odst. 5 starého stavebního zákona předloženo k dohodě dotčeným orgánům státní správy, které uplatnily stanoviska ve stanovené lhůtě, s tím, že pokud do 15 dnů od doručení pořizovatel neobdrží vyjádření těchto orgánů, bude považovat souborné stanovisko za dohodnuté. Následně bylo toto

souborné stanovisko předloženo k vyjádření nadřízenému orgánu územního plánování, tj. krajskému úřadu, který dopisem ze dne 3. 10. 2006 pořizovateli sdělil, že doporučuje, aby souborné stanovisko ke konceptu územního plánu bylo předloženo zastupitelstvu ke schválení. Zastupitelstvo poté dne 5. 10. 2006 souborné stanovisko schválilo. Na základě schváleného souborného stanoviska zahájil projektant zpracování návrhu územního plánu. Podle zápisu z jednání, které se konalo dne 16. 1. 2007 na krajském úřadě, se k soubornému stanovisku nevyjádřil odbor dopravy krajského úřadu, který nesouhlasí s navrhovaným dopravním řešením a preferuje variantu bližšího obchvatu, případně variantu průtahu přes město. Na základě tohoto jednání byla dohodnuta kompromisní varianta, a to protažení návrhové části vzdálenějšího obchvatu se sjezdem na ulici Oslavanskou a dále stočení jižně a napojení na silnici III/3938 a kruhový objezd v Letkovicích. Návrh územního plánu proto již obsahoval tuto dohodnutou variantu dopravního řešení. Dne 18. 12. 2007 sdělil krajský úřad, že na základě posouzení podle § 51 odst. 2 stavebního zákona doporučuje, aby bylo zahájeno řízení o vydání územního plánu ve smyslu §§ 52 až 54 citovaného zákona. O upraveném a posouzeném návrhu územního plánu se dne 29. 4. 2008 konalo veřejné projednání s odborným výkladem projektanta, v jehož rámci bylo uplatněno 6 námitek (z nichž jednu podala navrhovatelka) a 11 připomínek. Pořizovatel ve spolupráci s pověřeným zastupitelem vyhodnotil výsledek projednání, zpracoval návrh rozhodnutí o námitkách a vyhodnotil uplatněné připomínky. Na 3. veřejném zasedání zastupitelstva konaném dne 19. 5. 2008 byl schválen a vydán územní plán, přičemž součástí jeho odůvodnění je rozhodnutí o námitkách, které obsahuje vlastní odůvodnění. Přijetí územního plánu bylo oznámeno veřejnou vyhláškou, která byla vyvěšena na úřední desce odpůrce dne 27. 5. 2008 a sejmuta dne 12. 6. 2008.

Podle § 101d odst. 1 s. ř. s. soud při rozhodování posuzuje soulad opatření obecné povahy se zákonem, a to, zda ten, kdo je vydal, postupoval v mezích své působnosti a pravomoci a zda opatření obecné povahy bylo vydáno zákonem stanoveným způsobem. Přitom není vázán právními důvody návrhu.

Ve smyslu citovaného ustanovení je třeba v první řadě posoudit, zda měl odpůrce pravomoc vydat napadené opatření obecné povahy. K tomu je nutno zejména odkázat na ustanovení § 54 odst. 2 stavebního zákona, podle něhož „zastupitelstvo obce vydá územní plán po ověření, že není v rozporu s politikou územního rozvoje, s územně plánovací dokumentací vydanou krajem nebo výsledkem řešení rozporů a se stanovisky dotčených orgánů nebo stanoviskem krajského úřadu.“ V daném případě bylo přezkoumávané opatření obecné povahy vydáno zastupitelstvem města Ivančice, tedy orgánem obce, který byl k tomuto oprávněn na základě citovaného ustanovení v návaznosti na ustanovení § 171 a násl. správního řádu. Tato skutečnost ostatně nebyla navrhovatelkou zpochybněna.

Dále se Nejvyšší správní soud zabýval otázkou ve smyslu ustanovení § 101d odst. 1 s. ř. s., zda správní orgán při vydávání napadeného opatření obecné povahy nepřekročil meze zákonem vymezené působnosti. Rozlišovat je přitom třeba zejména působnost věcnou (okruh věcných oblastí v rámci kterých vykonává správní orgán svoji pravomoc), působnost osobní (okruh osob vůči kterým správní orgán působí), působnost územní (na jakém území vykonává správní orgán svoji pravomoc) a za určitých okolností též působnost časovou (ta přichází do úvahy pouze v situaci, kdy má správní orgán

stanovené období, ve kterém může svoji pravomoc vykonávat). K tomu považuje Nejvyšší správní soud za dostačující uvést, že v tomto směru nebylo zjištěno žádné pochybení a rovněž navrhovatelka z tohoto hlediska předmětné opatření obecné povahy nikterak nezpochybnila.

Nejvyšší správní soud dále přezkoumal napadený územní plán v intencích námitek uplatněných navrhovatelkou.

Na prvním místě navrhovatelka namítala, že varianta vedení obchvatu obsažená v územním plánu nebyla projednána v rámci konceptu řešení územního plánu, nebyla schválena zastupitelstvem v rámci pokynů pro zpracování územního plánu a je s nimi v rozporu, čímž odpůrce porušil stavební zákon, a tím jí znemožnil podat námitky již podle § 48 odst. 2 stavebního zákona.

Nejvyšší správní soud považuje za potřebné v souvislosti s touto námitkou zdůraznit, že navrhovatelka pomíjí skutečnost, že v průběhu pořizování územního plánu došlo ke změně právní úpravy, a to ke dni 1. 1. 2007, kdy nabyl účinnosti stavební zákon (zákon č. 183/2006 Sb.), kterým byl zrušen dosud účinný starý stavební zákon (zákon č. 50/1976 Sb.). Podle přechodných ustanovení stavebního zákona, konkrétně § 188 odst. 2, se územní plány obcí a jejich změny, u kterých bylo přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona zahájeno pořizování, upraví, projednají a vydají podle tohoto zákona; přitom činnosti ukončené přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se posuzují podle právních předpisů platných a účinných do 31. prosince 2006. Vzhledem k tomu, že zpracování a projednání konceptu řešení územního plánu bylo ukončeno schválením souborného stanoviska dne 5. 10. 2006, dělo se tak podle § 21 starého stavebního zákona.

Z hlediska postupu při zpracování územně plánovací dokumentace má etapa pořizování územně plánovací dokumentace, v níž je zpracován a projednán koncept řešení včetně zpracování souborného stanoviska klíčový význam, neboť se v ní rozhoduje o volbě alternativ nebo variant a o způsobu dokončení vlastního návrhu.

Na základě výsledku projednání konceptu řešení zpracuje pořizovatel v souladu s § 21 odst. 5 starého stavebního zákona souborné stanovisko s pokyny pro dokončení návrhu územně plánovací dokumentace, které musí obsahovat jednu vybranou variantu řešení, neboť návrh územního plánu je již invariantní. Toto souborné stanovisko musí být dohodnuto s těmi orgány státní správy, které uplatnily stanoviska ve stanovené lhůtě (§ 21 odst. 5 věta druhá starého stavebního zákona), a poté jej pořizovatel předloží k vyjádření nadřízenému orgánu územního plánování, tj. krajskému úřadu. Následně pořizovatel toto souborné stanovisko předloží spolu s vyjádřením krajského úřadu ke schválení zastupitelstvu (§ 21 odst. 5 věta třetí starého stavebního zákona). Stanoviska dotčených orgánů jsou pro pořizovatele závazným podkladem a zastupitelstvo obce je při svém rozhodování vázáno výsledky projednání s dotčenými orgány státní správy a krajským úřadem. V opačném případě by schválilo souborné stanovisko, podle kterého by byl zpracován návrh územního plánu, který by nebylo možno vydat. Pokud je souborné stanovisko zastupitelstvem schváleno, stává se v této podobě pro pořizovatele závazným.

V daném případě nebylo souborné stanovisko dohodnuto s odborem dopravy krajského úřadu (byl jedním z dotčených orgánů státní správy), což vyplývá jak ze zápisu z jednání ze dne 16. 1. 2007, které se konalo na krajském úřadě, tak i z odůvodnění územního plánu (str. 6 a 7). Souborné stanovisko spolu se žádostí bylo sice tomuto orgánu dne 24. 7. 2006 doručeno, ten však nereagoval, a proto pořizovatel toto souborné stanovisko považoval za dohodnuté, neboť vycházel ze své žádosti ze dne 19. 7. 2006. V ní totiž uvedl (mimo rámec zákona), že „Pokud do 15 dnů po doručení tohoto dopisu neobdržíme Vaše stanovisko, budeme považovat souborné stanovisko za dohodnuté.“ Tato vada při procesu pořizování územně plánovací dokumentace měla za následek, že zastupitelstvem schválené souborné stanovisko obsahovalo variantu dopravního řešení obchvatu Ivančic, která nebyla s odborem dopravy krajského úřadu dohodnuta, a jak se později ukázalo, byla pro něj nepřijatelná. V této souvislosti považuje Nejvyšší správní soud za nezbytné také uvést, že správní spis neobsahuje nic, z čeho by vyplývalo, že souborné stanovisko bylo dohodnuto s dalšími dotčenými orgány státní správy, které uplatnily ve stanovené lhůtě stanoviska ve smyslu § 21 odst. 2 starého stavebního zákona. Tím došlo k porušení § 21 odst. 5 starého stavebního zákona. V důsledkem tohoto postupu, který nebyl v souladu se zákonem, tak byl návrh územního plánu zpracován v rozporu se souborným stanoviskem. Obsahoval totiž variantu řešení obchvatu města Ivančice, která byla dodatečně projednána s odborem dopravy krajského úřadu, aniž by byla schválena zastupitelstvem.

Předmětnou námitku navrhovatelky proto posoudil Nejvyšší správní soud jako důvodnou.

Související námitka, že stěžovatelka byla zkrácena na svém právu podat námitky v rámci projednání konceptu, je však nedůvodná, neboť koncept řešení územního plánu obsahoval mimo jiné i variantu obchvatu, která se dotýkala jejího pozemku, a na rozdíl od ostatních majitelů nemovitostí v Letkovicích, svého práva podat námitky nevyužila, přičemž je irelevantní, jaké důvody ji k tomu vedly.

Dále navrhovatelka namítala, že během 3. veřejného zasedání zastupitelstva konaného dne 19. 5. 2008 nebyl návrh rozhodnutí o podaných námitkách vůbec přednesen a nedošlo ve smyslu § 172 odst. 5 správního řádu k rozhodování o nich.

Podle § 53 odst. 1 stavebního zákona pořizovatel ve spolupráci s určeným zastupitelem vyhodnotí výsledky projednání a zpracuje návrh rozhodnutí o námitkách uplatněných ke konceptu i návrhu územního plánu.

Podle § 172 odst. 5 věta pátá správního řádu se rozhodnutí o námitkách, které musí obsahovat vlastní odůvodnění, uvede jako součást odůvodnění opatření obecné povahy.

V daném případě pořizovatel ve spolupráci s určeným zastupitelem vyhodnotil výsledky projednání návrhu územního plánu a zpracoval návrh rozhodnutí o podaných námitkách. Tento písemný materiál je datován dnem 7. 5. 2008. Návrh rozhodnutí o námitkách byl následně beze změny včleněn do odůvodnění územního plánu. Ze zápisu z 3. veřejného zasedání zastupitelstva vyplývá, že zastupitelé byli seznámeni s vyhodnocením výsledků projednávání návrhu územního plánu, s návrhem rozhodnutí o

podaných námitkách a vyhodnocením připomínek. Tento materiál jim byl předložen k vyjádření, přičemž nikdo z přítomných zastupitelů neměl žádné připomínky. Vzhledem k datu zpracování návrhu rozhodnutí o podaných námitkách a ke skutečnosti, že zastupitelům jsou v souladu s čl. 4 odst. 3 Jednacího řádu zastupitelstva města Ivančice ze dne 18. 12. 2006 poskytovány písemné podklady určené pro jednání minimálně 7 dnů přede dnem jednání, má Nejvyšší správní soud zato, že všichni zastupitelé byli s dostatečným předstihem informováni o jednotlivých námitkách a návrhu rozhodnutí o nich, a nebylo nutné tento návrh již podrobně reprodukovat v průběhu veřejného zasedání zastupitelstva. Vzhledem ke skutečnosti, že územní plán byl zastupitelstvem bez připomínek schválen a vydán jako celek včetně odůvodnění a rozhodnutí o námitkách je součástí odůvodnění opatření obecné povahy (§ 172 odst. 5 věta pátá správního řádu), nebylo nutno hlasovat zvlášť o návrhu rozhodnutí o podaných námitkách.

Pokud navrhovatelka uváděla, že územní plán nesplňuje zákonem stanovené náležitosti, a to odůvodnění rozhodnutí o námitkách, není Nejvyššímu správnímu soudu zřejmé, o co navrhovatelka své tvrzení opírá, neboť textová část odůvodnění územního plánu obsahuje rozhodnutí o podaných námitkách včetně jejich odůvodnění (str. 28 a 29).

Navrhovatelka dále poukázala na to, že internetové stránky odpůrce neumožňují nahlédnout do územního plánu a jeho odůvodnění. Podle Nejvyššího správního soudu tato skutečnost však není v rozporu se zákonem, neboť § 173 odst. 1 věta pátá správního řádu stanoví, že do opatření obecné povahy a jeho odůvodnění může každý nahlédnout u správního orgánu, který opatření obecné povahy vydal. Odpůrce tedy neměl povinnost zveřejnit územní plán i způsobem umožňujícím dálkový přístup, a to na rozdíl od úplného znění návrhu územního plánu, kde je tato povinnost stanovena (§ 172 odst. 2 věta druhá správního řádu). V této souvislosti navrhovatelka také uvedla, že dne 29. 5. 2008 se osobně dostavil na Městský úřad Ivančice P. V. a žádal o nahlédnutí do územního plánu, který mu však nebyl předložen. Vzhledem k tomu, že podle správního spisu předal projektant odpůrci čistopis územního plánu až dne 11. 6. 2008, nemohl být předložen k nahlédnutí dne 29. 5. 2008. Stavební zákon ani správní řád sice výslovně neurčuje okamžik, kdy má být územní plán k dispozici k nahlédnutí, ale z textu ustanovení § 173 odst. 1 správního řádu lze dovodit, že se tak má stát nejpozději dnem nabytí účinnosti územního plánu. V daném případě byla veřejná vyhláška, již bylo oznámeno vydání územního plánu, vyvěšena na úřední desce dne 27. 5. 2008, a územní plán tak v souladu s ustanovením § 173 odst. 1 věta třetí správního řádu nabyl účinnosti patnáctým dnem po dni vyvěšení, tj. dne 11. 6. 2008.

Ve své poslední námitce navrhovatelka uvedla, že krajský úřad neobdržel k posouzení návrh územního plánu ve znění, ve kterém byl předložen k veřejnému nahlédnutí podle § 52 odst. 1 stavebního zákona, čímž mělo rovněž dojít k porušení zákonem stanoveného způsobu pro vydání územního plánu. Tato námitka je nedůvodná, neboť stavební zákon nevylučuje, aby pořizovatel prováděl úpravy návrhu územního plánu i po posouzení krajským úřadem podle § 51 stavebního zákona, kdy krajský úřad posuzuje návrh územního plánu již pouze z hledisek uvedených v odst. 2 citovaného ustanovení (zajištění koordinace využívání území, zejména s ohledem na širší územní vztahy; soulad s politikou územního rozvoje a s územně plánovací dokumentací vydanou krajem). Možnost úpravy návrhu územního plánu v této etapě pořizování územně plánovací

dokumentace jednak nepřímo připouští ustanovení § 52 odst. 1 věta první stavebního zákona, podle kterého „O upraveném a posouzeném návrhu územního plánu se koná veřejné projednání“, a jednak výslovně stanoví § 53 odst. 1 věta druhá citovaného zákona, podle něhož „Pokud je to nezbytné, zajistí pro obec úpravu návrhu územního plánu v souladu se stanovisky dotčených orgánů, popř. s výsledkem řešení rozporů.“ V daném případě dne 18. 12. 2007 sdělil krajský úřad, že na základě posouzení podle § 51 odst. 2 stavebního zákona doporučuje, aby bylo zahájeno řízení o vydání územního plánu ve smyslu §§ 52 až 54 citovaného zákona a poté v únoru 2008 dal pořizovatel projektantovi písemný pokyn pro úpravu návrhu územního plánu vyplývající ze společného jednání o návrhu územního plánu. Takto upravený návrh územního plánu byl dne 29. 4. 2008 předmětem veřejného projednání. Výše uvedený postup při přijednávání návrhu územního plánu tedy nebyl v rozporu se zákonem.

Vzhledem k tomu, že přezkoumávaného opatření obecné povahy nebylo z důvodů výše uvedených vydáno zákonem stanoveným způsobem, Nejvyšší správní soud je zrušil (§ 101d odst. 2 věta první s. ř. s.).

Na náhradu nákladů řízení nemá žádný z účastníků řízení právo (§ 101d odst. 5 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné. .

V Brně dne 27. srpna 2008

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu